

Sygn. akt VII U 766/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st.sekr.sądowy Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2013 r. w Gdańsku

sprawy K. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o datę wznowienia wypłaty świadczenia

na skutek odwołania K. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 12 lutego 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 766/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lutego 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wznowienia wypłaty emerytury ubezpieczonej K. D. od dnia 1.10.2011r. , na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. , sygn.. akt K2/12.

K. D. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez wznowienie wypłaty emerytury od dnia jej wstrzymania tj. 1 października 2011r. do dnia 31 lipca 2012r. , podnosząc, iż od sierpnia 2012r. świadczenie otrzymuje.

Wskazała także, że pozwany organ bezprawnie zawiesił jej wypłatę emerytury. Nie powiadomił jej o zaistniałej sytuacji prawnej, a emeryci to ludzie w podeszłym wieku i chorzy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, iż wznowił wypłatę emerytury ubezpieczonej od dnia 1 sierpnia 2012r. wobec rozwiązania stosunku pracy . Brak jest podstaw do podjęcia wypłaty świadczenia za wcześniejszy okres, w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. w sprawie K 2/12

Orzeczenie to zostało ogłoszone w dniu 22 listopada 2012r. i od tego dnia obowiązuje. Pozwany przywołał art. 190 ust 3 i 4 Konstytucji , zgodnie z którym orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia . Trybunał może jednak ustalić inną datę utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego , czego nie uczynił, a zatem orzeczenie weszło w życie z dniem jego ogłoszenia , a więc 22 listopada 2012r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 20 maja 2008r. przyznał ubezpieczonej , urodzonej (...) , prawo do emerytury od dnia 01 kwietnia 2008r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek . Jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia wobec kontynuacji zatrudnienia.

Dowód : akta emerytalne plik I - decyzja k. 54

Decyzją z dnia 03 kwietnia 2009r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej oraz podjął wypłatę świadczenia od dnia 01 marca 2009r. na wniosek ubezpieczonej o podjęcie wypłaty i przeliczenie świadczenia .

Dowód : akta emerytalne plik I - decyzja k. 65

Emerytura wypłacana była ubezpieczonej do dnia 30 września 2011r. z uwzględnieniem kolejnych wniosków ubezpieczonej o doliczenie stażu pracy . (okoliczność bezsporna)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych z urzędu od dnia 01 października 2011r. wstrzymał ubezpieczonej wypłatę emerytury w związku z kontynuacją zatrudnienia , informując ubezpieczoną, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Dowód : akta emerytalne plik I - decyzja k. 116

Z dniem 23 sierpnia 2012r. ubezpieczona rozwiązała stosunek pracy . W tych okolicznościach decyzją z dnia 29.08.2012r. pozwany wznowił wypłatę świadczenia.

Dowód : akta emerytalne plik II , świadectwo pracy k. 6, decyzja k. 22

Decyzją z dnia 3 stycznia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonej od dnia 30 grudnia 2012r. emeryturę w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego kobiet .

Kolejną decyzją z dnia 12 lutego 2012r. ,zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, pozwany odmówił wznowienia emerytury od dnia 1.10.2011r.

Dowód : akta emerytalne plik IV , decyzje k. 15 i 18

Powyższy stan faktyczny był niesporny między stronami. Sąd ustalił go na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych pozwanego organu rentowego , których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do oceny zasadności wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji o odmowie wypłaty wstrzymanej emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 31 lipca 2012r.

Ustawą z 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010r., nr 257, poz. 1726) ustawodawca dokonał zmian w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polegającej na wprowadzeniu artykułem 6 pkt 2 ustawy zmieniającej art. 103a o treści: prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Z mocy art. 28 ustawy zmieniającej przepis art. 103a ustawy emerytalnej jest od 01 października 2011 r. stosowany także do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej tj. do osób, które prawo do emerytury nabyły w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., czyli wówczas gdy ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie wymagała rozwiązania stosunku pracy w celu realizacji prawa do emerytury.

Treść przepisu art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z treścią przepisu art. 103a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych budziła szereg kontrowersji, a w konsekwencji zmiana stanu prawnego wprowadzona przywołanymi wyżej przepisami stała się przedmiotem oceny Trybunału Konstytucyjnego.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt K 2/12 „art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.”

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż art. 103 a ustawy dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wprowadzony art. 28 w związku z art. 6 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010r., zgodnie z którym prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego, nie znajduje zastosowania do osób, które korzystały z możliwości nabycia prawa do emerytury, nabywając to prawo w okresie od 08 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r.

Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego zawartym w uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010r. spowodowało, że osoby które już skutecznie nabyły i realizowały prawo do emerytury w okresie od 08 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r. musiały, na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010r. w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, poddać się nowej, mniej korzystnej dla nich treści ryzyka emerytalnego. Innymi słowy, ubezpieczeni, którzy prawo do emerytury uzyskali po spełnieniu jedynie warunku osiągnięcia wieku (oraz odpowiedniego stażu ubezpieczeniowego), musieli ponownie zrealizować swoje prawo do emerytury według nowej treści ryzyka, czyli spełnić także warunek rozwiązania stosunku pracy, aby nadal poobierać od 01 października 2011r. emeryturę.

Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż dokonana przez ustawodawcę zmiana polegająca na dodaniu do ustawy o emeryturach i rentach z FUS art. 103 a, na który powołuje się organ rentowy jako uzasadniający zawieszenie wypłaty emerytury ubezpieczonej w zaskarżonej decyzji, reguluje de facto niezwykle ważną z punktu widzenia nabycia prawa do emerytury kwestię, jaką jest treść ryzyka emerytalnego. W tym kontekście, jak podkreślił Trybunał Konstytucyjny, jeśli ubezpieczony już raz skutecznie spełnił warunki do przyznania prawa do emerytury, to niedopuszczalne jest - z punktu widzenia zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i do stanowionego przez nie prawa – nakazanie mu zastosowania się do nowej treści ryzyka, czyli nakazanie mu ponownego zrealizowania już raz skutecznie zrealizowanego prawa do emerytury.

Reasumując powyższe, stwierdzić należy, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy, decyzja organu rentowego w przedmiocie odmowy wypłaty świadczenia emerytalnego ubezpieczonej od dnia zawieszenia tj. 1 października 2011r.

do dnia 31 lipca 2012r. (ostatni miesiąc kontynuowania zatrudnienia) jest prawidłowa , albowiem ubezpieczona nie należy do grupy osób, które skutecznie nabyły i realizowały prawo do emerytury w okresie od 08 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r. – ubezpieczona nabyła prawo do emerytury z dniem 01 kwietnia 2008r. , kiedy ryzykiem emerytalnym objęty był warunek rozwiązania stosunku pracy, który nadal obowiązuje z mocy art. 6 pkt 2 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010r. wprowadzającego art. 103a do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ma do niej zastosowanie art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010r. w związku z art. 103a cyt. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 cyt. wyżej ustawy z dnia 16 grudnia 2010r .

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami orzekł, jak w sentencji wyroku.

SSO Elżbieta Zabrocka